वलमार्त्तभयोपशान्तये विदुषांसम्मतये वहु सर्गः ८

श्रुतं। वसु तस्य न केवलं विभोर्गुणवत्तापि परप्र

योजनं ॥ ३२ ॥ स कदाचिदवेक्षितप्रजः सह देव्या

विजहारसु प्रजाः। नगरोपवने शचीसखो मरुतां

पालयितेव नन्दने ॥ ३३ ॥

वलमिति। तस्य विभोः समर्थस्य अजस्य वलमार्त्तानां मापदं प्राप्तानां भयस्योपशान्तये निवृत्तये नतु स्वार्थं परपीडार्थंवा अभूत् बहु श्रुतं शास्त्रं विदुषां पण्डितानां संमतये सत्काराय नतु गर्व्वायाभूत् एवं केवलं वसु धनं परेषां प्रयोजनमुपकारो यस्मिन् तन्नाभूत् किन्तु गुणवत्ता गुणितापि परस्य प्रयोजनं यस्यां सा अभूत् लिङ्गविपरिणामः ॥ ३२ ॥

सइति। सोजः कदाचिद्देव्या इन्दुमत्या सह नगरस्थायोध्याया उपवने विजहार क्रीडतिस्म किं० सः अवेक्षिता दृष्टा प्रजा जनो येन सः पुं किं० सः शोभना प्रजा सन्ततिर्यस्य सः कः कस्मिन्निव शच्या इन्द्राण्याः सखा इन्द्रो नन्दने तदाख्यवन इव किं० शचीसखः मरुतां देवानां पालयिता पालनकर्त्ता ॥ ३३ ॥